

N° 1.
Ett drömmackord.

Le mâle accord.

Till Doktor Gillis Bratt.

GUSTAF FRÖDING (1860—1911).

Poète suédois.

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren.

Op. 34. 1902.

Fröding-sånger, N° 1—5.

Larghetto.

Sång
Chant

Piano

p

Djupt i det dju - pa sek - ler - na
Dans l'in - son - da - ble tom - bent les

stu - pa, ål - drar - na so - - va; hör hur den
siè - cles, dor - ment les â - - ges. Vois, comme il

do - va sor - lan - de sång - en går från en ål - der, i
mon - te, sourd et so - no - re, l'air du folk - lo - re, des

dju - pet för - gång - en; hör hur det ström - mar, hör, hur de
tom - bes pro - fon - des. Comme il ruis - sel - le! Qu'el - les ré -

bru - sa, mör - ka och lju - sa, ve - mo - dets min - nen från
son - nent, ces clai - res, som - bres, brè - ves lé - gen - des d'an -

skö - na - re ti - der, star - ka - re stri - der, star - ka - re
né - es plus bel - les, d'ac - tes plus no - bles, d'ac - tes plus

stri - der; hör hur det kla - gar, hör hur det kla - gar, man - ligt och
no - bles. Comme il sou - pi - re, comme il sou - pi - re, leur mâle ac -

vekt, om de fag - ra - re da - gar, kam - pen var högsint, hög - sint och
cord, sur ces jours ma - gna - ni - mes, â - pres de lut - tes, â - pres et

Moderato fastoso.

hård.
forts!

f *p*

m. s. *m. s.*

cresc.

al *al*

f rit. *molto rit.* *a tempo*

f

Hög ri - der fur - sten i
Droit sur sa sel - le,

rit. *rit.* *rit. molto*

guld - stic-kad sa - del, stolt ri - der a - del fur - sten i spä - ren
mon - te le prin - ce; à sa sui - te vien - nent les no - bles,

* Justeringar av bågar, som inte har medfört förändrad läsart, har företagits utan kommentarer.

fram ge-nom vå - ren, fram ge-nom vå - ren, su - san-de lum - mig i
dans la ver - du - re, dans la ver - du - re, sous le feuil - la - ge des

he - li - ga e - kar; se - gern är vun - nen, se - gern är vunnen,
chê - nes an - ti - ques. C'est la vic - toi - re, c'est la vic - toi - re,

se - gern är vun-nen, se - gern är vun-nen, fol - ket går ring - dans
c'est la vic - toi - re, c'est la vic - toi - re! Chan - tant en ron - des,

i hög-ti-dens le - kar; se - gern är vun-nen, se - gern är vun-nen,
le peu-ple la fê - te. C'est la vic - toi - re, c'est la vic - toi - re!

fol - ket går ring - dans i hög - ti-dens le - kar; gul vag-gar sä - den,
 Chan - tant en ron - des, le peu - ple la fê - te. L'or est en ger - bes!

långt bak - om trä - den skym - tar den gäst - fri - e jar - lens gård, den
 Loin, sous les ar - bres, brille ac - cueil-lant le ma - noir du *iarl, l'ac -

gäst - fri - e jar - lens gård.
 cueil - lant ma - noir du *iarl.

* Titre de comte, au moyen âge, chez les Scandinaves, équivalent au earl anglais.

Sådant är livet.

Telle est la vie.

Emil Sjögren.

Op. 34. 1902.

Fröding-sånger, Nº 1—5.

GUSTAF FRÖDING

Traduction française de Berta Sjögren.

Sång

Chant

Piano

Allegretto.

Och
Le

ha-ren han sit - ter och ä - ter blå bär och tän-ker för-nöjt: »Det är gott det här.» Då
lièvre est en train de man - ger des baies bleues et pen - se joy - eux: »C'est bien bon ce - ci». A -

kom-mer en räv ur en bu - ske och tar'n och tän-ker för-nöjt: »Gud ske lov att jag har'n»,
lors un re-nard d'un buis-son le sur-prend et pen - se joy-eux: »Dieu mer - ci, je le tiens.»

»gud ske lov att jag har'n», och sät - ter sig ned att spi - sa, och
»Dieu mer - ci je le tiens!», et glou - ton - ne - ment l'a - va - le, et

sät - ter sig ned att spi - sa; det är ha - rens vi - sa,
glou - ton - ne - ment l'a - va - le; c'est le chant du liè - vre,

det är ha - rens vi - sa, det är ha - rens vi - sa. Och
c'est le chant du liè - vre, c'est le chant du liè - vre. Gai -

a tempo

rä - ven han slickar sig glad om sin trut och går att spat - se - ra i sko - gen ut, då
ment, le re - nard, se lé - chant le mu - seau, va se pro - me - ner dans les a - len - tours; sur -

mö - ter'n en jä - ga - re, jä - ga - ren skjuter'n, då glör han, då gnor han, då tjuter'n, då
vient un chasseur, vi - te, le chas - seur ti - re, a - lors il court, il hur - le, il

rit.

dör han, då gör han i dö'n ett språng, ———— då
meurt, et mou - rant fait en l'air un bond, ———— il

dör han, då gör han i dö'n ett språng; ————
meurt, et mou - rant fait en l'air un bond; ————

mf det är rä - vens sång, det är rä - vens sång,
voi - lå sa chan - son, voi - lå sa chan - son,

det är rä - vens sång, det är rä - vens sång. Och
voi - lå sa chan - son, voi - lå sa chan - son. Le

f jä-gar'n han bli-strar så stol-te-lig, och tänker: »Nu ha-ver jag ro-gat mig», men
bra-ve chas-seur se dres-sant fi-er, se dit: »Que je me suis bien a-mu-sé.» Mais

mf

hemma där pyss-lar hans kä-ringkropp med vitt i hans kaf-fe-ci-ko-ri-a-kopp;
à la mai-son, sa vieille a mê-lé de blanc son ca-fé-chi-co-rée, un grand bol;

så dric-ker'n, så dör han av kaf-fe-ci-ko-ri-a;
il boit, il tré-pas se de sa bois-son noi-re;

det är jä-garns hi-sto-ria.
c'est la fin de son his-toi-re.

Min hustru.

Ma femme.

GUSTAF FRÖDING (1859—1910).

Poète suédois.

D'après Robert Burns (1749—1796).

Trad. française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren.

Op. 34. 1902.

Fröding-sånger Nº 1—5.

Moderato.Sång
Chant

Piano

Och all - tid har hon dängt mig, på dör - ren har hon slängt mig; när
 Sans cesse, elle est en ra - ge, et moi, mis à la por - te! Quand

kvinn - folk fått sin vil - ja fram, har hänt att kar - lar hängt sig, när
 u - ne fem - me veut ré - gner, un hom - me doit se pen - dre, quand

kvinn - folk fått sin vil - ja fram, har hänt att kar - lar hängt sig. Jag
u - ne fem - me veut ré - gner, un hom - me doit se pen - dre. J'ai

tänk - te: »Öl vid e - gen ugn, mens hu - strun styr och stäl - ler! När
cru: »Oui, boire au - près du four, sous l'œil d'u - ne com - pa - gne! Et

en blir gift, så får en lugn.»_ Jo, lugn fick fan - ken hel - ler! Min
ma - ri - é, j'au - rai la paix!»_ La paix s'en fut au dia - ble! Et

si - sta tröst är nu: »Må tro, när i min grav jag sänks, ni, på
main - te - nant, oui, n'est - ce pas? Je crois que, mis en ter - re, j'au -

ve - der - mö - dan e - vig ro i him - me - len mig skänks, ni?» Och
 rai, pour tant de mal, au ciel une é - ter - nel - le paix? Oui! Sans

rit.

all - tid har hon dängt mig, på dör - ren har hon slängt mig; när
 cesse elle est en ra - ge, et moi, mis à la por - te! Quand

kvinn - folk fått sin vil - ja fram, har hänt att kar - lar hängt sig, när
 u - ne fem - me veut ré - gner, un hom - me doit se pen - dre, quand

kvinn - folk fått sin vil - ja fram, har hänt att kar - lar hängt sig.
 u - ne fem - me veut ré - gner, un hom - me doit se pen - dre.

Nº 4.

Vem står på lur vid dörrn?

Qui rôde autour de mon chalet?

GUSTAF FRÖDING (1859—1910).

Poète suédois.

D'après Robert Burns (1759—1796).

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren.

Op. 34 1902.

Fröding-sånger Nº 1—5.

Sång *Allegretto con moto.*

Chant

Piano

p

Vem står på lur vid dörrn? Vem där?
Qui rôde au-tour de mon cha-let?

»Å det är ba-ra Find-lay!
»Qui le fe-raït, sauf Find-lay?»

Så gå er väg, I bor ej här! Så
Vous n'ê-tes pas d'i-ci, par-tez! Vous

gå er väg, I bor ej här!»Är på be-sök», sa Find-lay, »Är på be-sök», sa Find-lay, sa
n'ê-tes pas d'i-ci, par-tez!»Je veux vous voir», dit Find-lay!»Je veux vous voir», dit Find-lay, dit

rit. Find-lay. I är kan-ske en tjuv? Vem vet, vem vet,
Find-lay. Se-raït-on un vo-leur? Qui saït, qui saït,

rit. *sempre staccato* *p a tempo*

vem vet? I är kan-ske en tjuv? Vem vet, vem vet,
qui sait? Se - rait - on un vo - leur? Qui sait, qui sait,

rit. *a tempo*
vem vet? »Kom ut och se», sa Find - lay, »Kom
qui sait? »Ou - vrez donc voir», dit Find - lay, »Ou -

p *pp*
ut och se», sa Find - - lay. I vill be - stämt nå'n då - lig - het, I
vrez donc voir», dit Find - - lay. Vou - drait - on me jou - er un tour? Vou -

rit. *f a tempo*
vill be - stämt nå'n då - lig - het. »Det hän - der allt», sa Find - lay.
pp *rit.* *f a tempo* *ff* *rit.*
drait - on me jou - er un tour! »Ce - là se peut», dit Find - lay.

Men om jag nu lät opp för er—
Mais si je vous fai - sais en - trer—

p

»Låt opp, lät opp», sa Find-lay.
»Ou - vrez, ou-vrez !» dit Find-lay.

—så fick jag ing-en natt-ro mer, så
—je n'au-rai plus au - cun re - pos, je

p

fick jag ing-en natt-ro mer. »Det hän-der allt», sa Find-lay, »Det hän-der allt», sa Find-lay, sa
n'au-rai plus au - cun re - pos. »E - vi-dem-ment», dit Find-lay, »E - vi-dem-ment», dit Find-lay, dit

mf

rit. Find - lay. För I, I gick väl in - te strax, För I, I gick
Find - lay. Car vous ne par - ti - rez pas têt, ne par - ti - rez

p a tempo

rit. *p sempre staccato a tempo*

ej strax, I gick väl in - te strax, För I, I gick
pas tôt, ne par - ti - rez pas tôt, pas tôt, pas tôt

ej strax? »Jag stan - nar kvar», sa Find - lay, »Jag
pas tôt? »Je res - te - rai !» dit Find - lay. »Je

rit. *a tempo*

stan - nar kvar», sa Find - lay. I blev nog kvar till gry - nings-dags, I
res - te rai !» dit Find - lay. Peut - ê - tre jus-qu'au pe - tit jour, peut-

p *pp*

blev nog kvar till gry - nings-dags! »Ja visst, Ja visst», sa Find - lay.
ê - tre jus-qu'au pe - tit jour? »Bien sûr, bien sûr !» dit Find - lay.

rit. *f a tempo*

pp rit. *f a tempo* *ff rit.*

Men slapp I in, så om och men—
 Mais si j'ou-vrais, oui mais et si—

p

»Släpp mig in», sa Find-lay—
 »Fai - tes - le», dit Find-lay—

I kan-ske snart kom hit i - gen, I
 peut - ê - tre que vous re-viendrez, peut-

p

kan-ske snart kom hit i - gen? »Ja visst, ja visst», sa Find-lay, »Ja visst, ja visst», sa Find-lay, sa
 ê - tre que vous re - vien - drez? »Cer - tai - ne-ments», dit Find-lay, »Cer - tai - ne-ments», dit Find-lay, dit

Find - lay. Men om nå't sker, I hör jag ber, I hör, I hör
 Find - lay. A - lors si quel-que chose ad-vient, oui mais, oui mais,

p

p e sempre staccato

jag ber, men om nå't sker, I hör jag ber, I hör, I hör
oui mais, a-lors si quel-que-chose ad-vient, oui si, oui si,

rit. *a tempo*
jag ber— »Låt det ske!» sa Find - lay,
si, si, »Pour - quoi pas?» dit Find - lay,

p *pp*
»Låt det ske!» sa Find - lay— var tyst som murn med allt som sker, var
»Pour - quoi pas?» dit Find - lay— vous gar - de - rez bien le se - cret, vous

rit. *f a tempo*
tyst som mur'n med allt som sker! »Är tyst som mur'n», sa Find - lay.
gar - de - rez bien le se - cret! »Jus - qu'à la mort!» dit Find - lay.

En vårvintervisa.

Hiver et printemps.

GUSTAF FRÖDING.

Poète suédois.

Traduction de »Monsieur A. P.»

Emil Sjögren.

Op. 34. 1902.

Fröding-sånger Nº 1—5.

*Andante lamentabile.*Sång
Chant

Piano

»Smält min is, lät min snö, lät min snö gå i tö»,
 »Que ma glace et ma neige au plus tôt dis - pa - raissent»,

suc - ka - de vin - tern till vå - - ren. »Kan - - hän - da, kan - hän - da om
 dit au prin-temps la froi - du - - re. »Peut - - ê - tre, peut - ê - tre, si

p più con moto

so - len vill, om so - - - len vill;
 veut pa - raître un doux so - leil;

vi vän - ta väl än - nu en må - nad till, så
un mois, sans doute, en - core il faut l'at - ten - dre; peut -

kan - ske, så kan - ske
ê - tre, a - - lors

det sker»,— sjöng
vient - il.» »Peut -

vå - ren, »kan - ske det sker», sjöng vå - - - ren.
ê - tre», ré - pond à l'hi - ver le prin - temps.